

HÍVÓ SZÓ

I. ÉVF. 1. SZÁM 2012 FEBRUÁR (ELŐZMÉNYE A HITVILÁG 2002 - 2010)

RÖVIDEN MAGAMRÓL

Egy közkedvelt dalszöveg rész azt az örök igazságot emeli ki, miszerint „Valahol minden megvan írva”. Hogy ez az állítás mennyire igaz tud lenni az emberi sorsra, azt az én élettörténetem is bizonyítja.

Az én életem 1981 március 8-án kezdődött. Egy vasárnap reggel jöttem erre a világra kissé eltérő módon, mint a többi kis gyerekek. Oly nagyon a világra akartam jönni már, hogy szinte követeltem.... En már felkészültem a nagy életutazásra. Így történt tehát, hogy édesanyámnak elkezdődtek a szülési fájdalmai. S bár mindketten fel voltunk készülve a nagy kalandra, mégis egy váratlan helyzet és egy elhamarkodott döntés megpecsételte egész későbbi életemet, és családom életét is. Édesanyám sajnos nem tudott egyedül megbirkózni, így hát egy szülész-orvos segítségét kérte. Természetesen édesanyám nem tudta, hogy milyen felelőtlen, fél-részeg szakembertől kéri a segítséget. Amikor beindult a szülési folyamat a felkészületlen orvos nem végzett sajnos szakszerű ellátást, aminek következtében a fejecském beszorult a szülőcsatornába. Ez azt eredményezte, hogy sajnos a kisagyam nem jutott elég oxigénhez, aminek következtében az agyam azon része, amely a járásért és a beszédért felelős, súlyos károsodást szenvedett, ami csak később derült ki szüleim számára. Ahogy telt az idő, úgy mutatkoztak meg rajtam a másság jelei. Nem tudtam se járni, se beszélni úgy mint a többi kisgyerek. De szüleim önfeláldozó szeretetének köszönhetően nagyon boldog gyermekkorom volt. Megadtak nekem mindent, amire vágytam, sőt még annál is többet. Bár fizikailag nagyon hátrányos helyzetben voltam mindig, szellemi és lelki szinten erős, kitartó és rámenős voltam. Ahogy elkezdtem növekedni az értelmem kezdett megváltozni. Egyre jobban kezdtem foglalkozni magammal, s megpróbáltam magyarázatot keresni a megmagyarázhatatlanra. Ez az örült önmarcangolás befele forduláshoz vezetett, a befelefordulás pedig elkeseredésbe torkollott. Lelkileg nagyon sokszor elestem, olyankor nem engedtem senkit közel magamhoz. Elkeseredésemben úgy gondoltam, hogy úgy sem tud senki segíteni rajtam, legalább ne sajnáljanak. Sajnos az ilyen nehéz időszakok sokszor ismétlődtek életemben, s mindig valami kis mellékhatást hagytak maguk után. Most, érett fiatalemberként életem megváltozott életemet.

Személyiségem furcsa eset: a mássággal élő emberekhez tartozom, de az „egészséges emberek” felé húz a lelkem . . .

Peres Hunor

A SZERETETET NEM LEHET MEGÖLNI!

„A szeretetet nem lehet megölni! Egy testet keresztre lehet feszíteni, de Istent, aki a Szeretet, nem lehet megölni. Az újra és újra testet ölt. Általunk, általad, általam, az újra és újra megjelenik valahol, mert a Jézus-i szeretet az megölhetetlen. A Szeretembe nem lehet szöveget verni, csak a tenyerünkbe, a szívünkbe lehet, de a szeretet él. Mindent túlél! Micsoda titkot hirdet Pál, amikor azt mondja, hogy a szeretet örökre megmarad! Legnagyobb a hit, remény, szeretet, és megmarad a szeretet. Belőlünk annyi marad meg, amennyi bennünk a jézusi szeretet.”

Gyököcssy Endre

AZ ÖRÖK ÉLET TITKA

Talán nem született erre a világra olyan ember, aki - főleg fiatal korában - ne gondolta volna végig az örökké élés lehetőségét. Mindaddig él az emberben ez a vágy, amíg a szülői védetség állapotából kijutva, el nem kezd kiélni az élettől a kisebb nagyobb pofonokat. S ha az öregedés ösvényén haladva, olykor eszébe is jut ez a hajdani vágy, egyre inkább kezd úgy érezni, hogy ezen ifjúkori álom egyre elérhetetlenebb. Végül beletörődve sorsába, „örül”, ha nem kínok sokasága közt hal meg, s feladja önnön vágyát, az örökké élés lehetőségét.

Amióta a világ fennáll, mindig voltak kutakodó alkímisták, akik az egész földi életüket arra áldozták, hogy megtalálják az örök élet titkát, az élet-elixírt, melyet, ha az ember bevesz, örök életet nyer. Napjainkban is folytatódik ez a kutakodás, melyről a híradásokon keresztül értesülünk, miszerint ez, vagy az az orvosi kutató csoport, ilyen, vagy olyan tudományos kísérlet eredménye által az emberi élet meghosszabbítható. Csak arról feledkeznek meg, hogy ez a hosszabbítás, néhány évnél nem lehet több. Mert Isten kijelentette a Mózes első könyve 6. részének 3. versében, hogy „Ne maradjon lelkem örökké az emberben, hiszen ő csak test. Legyen az életkora százhusz esztendő.” S hol vagyunk még e 120-tól is, nemhogy az öröktől? A probléma gyökere abban rejlik, és azt nem vesszük figyelembe, hogy az ember kezdettől fogva jobban szereti a halált, mint az életet. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a tény, hogy a bűnbeeséskor, Isten határozott figyelmeztetése ellenére, („...a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.”) „beleharapott” a halált jelentő „gyümölcsbe”. Ugyanis, ha Éva jobban szeretne volna az életet (s az az élet akkor még örök élet volt), nem harapott volna bele. Nos, ez a „félreharapás” hozta meg nekünk a halált. Attól a pillanattól kezdve nem létezik a világegyetemben olyan anyag, amely örökké tartana, ne enyészne el. A különbség csak annyi, hogy az egyik anyag előbb, a másik később enyészik el. S mivel a mi testünk anyaga is a kozmosz anyagából, kozmikus porból (megformálta az Úr Isten az embert a föld porából) 1Mózes 2:7 a Biblia a „föld” szó alatt a teljes világegyetemet érti) tevődik össze, következésképpen nem is lehet örök életű. Igen ám, de sokan megfedkeznek arról a bibliai igehelyről, hogy „...az Úr Isten...az élet leheletét lehelte (az ember) orrába”.

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

Nos, ha van is örök élet, (márpedig van) azt nem azzal a múlandó anyagi testünkkel érzékeljük, hanem ez utóbbival a belénk lehelte lelkünkkel. S ezen a ponton léphetne be az emberi agyakba az Istennek az a kijelentése, miszerint: a bennünk lévő léleknek van lehetősége megélni és főleg megtapasztalni az örök élet valóságát, (ugyanis az nem anyagi). S ezt pedig nem a tudományos kísérletek műhelyeiben kellene keresni, hanem annál a Valóságnál, aki ezt képes volt nekünk adni, belénk helyezni. Ám az örök életre jutáshoz a bennünk lévő lélek csak egy segédeszköz, amelynek segítségével ráérezhetünk a Szentháromság Istennek harmadik személyére, a Szentlélek Istenre. És ez az a Valaki, aki megadhatja nekünk a valóságosan örökké tartó életet. Ezt a Szentlelket pedig kizárólag a Szentháromság Isten második személye, Jézus Krisztus által kaphatjuk meg. Ennek pedig egy mérhetetlenül egyszerű, de annál járhatóbb útja van. Mégpedig a szívünkbeli jövő bűnbánat és a Jézus Krisztustól való imádságban történő kérés, miszerint: járjon közben a Szentháromság Isten első személyénél az Atya Istennél, hogy bocsássa meg bűneinket és ajándékozzon meg bennünket az Ő Szentlelkével, s általa az örök élettel. Nos, mire vársz? Tényleg azt hiszed, hogy Isten teremtménye, az ember képes „feltalálni” az Isten tulajdonában lévő örök élet lehetőségét? Vagy inkább hajlandó lesz az ezek után kísérletet tenni arra, hogy Isten könyörületes kegyelmét elkérd? Mert hidd el, csak így kaphatod meg az emberiség által hön áhitott örök életet.

Fórizs József

MESE A KITARTÁSRÓL

Mindannyiunknak vannak kedvenc gyermekkori meséink. Az is előfordul, hogy gyermekként máshogy értjük, éljük meg a mesét mint felnőttként. Az alábbi mese is ilyen.

Három béka beesik egy nagy, félig teli tejeshordóba. A hordó fala síkos, pereme magasan van, így sem kimászni, sem kiugrani nem tudnak. Tapossák, csak tapossák a tejet, a legkevesebb akaraterővel rendelkező béka hamar feladja, elmerül és megfullad. A másik két béka tovább tapos, tanakodik, hogy mitévők legyenek, de a helyzetet kilátástalannak ítélve a második béka is feladja és elmerül.

A harmadik béka – bár nem tudja, hogy miben is reménykedhetne – csak tapos, tapos tovább. Egyszerre csak a lába alatt egyre szilárdabb talajt érez – addig köpülte a tejet, míg vaj nem lett belőle!

LÉGY ÁLLANDÓ KAPCSOLATBAN ISTENNEL!

„...Minden imádságokban... teljes állhatatossággal...”

(Efézus 6:18)

Andrew Murray írta: „Sok keresztyén tehernek, kötelességnek és nehéznek tartja, hogy egyedül legyen Istennel! Ez a legnagyobb akadály keresztyén életünknek mindenben.” Isten azt mondja: „Kíálts hozzám, és válaszolok, hatalmas és megfoghatatlan dolgokat jelentek ki neked, amelyekről nem tudhatsz!” (Jeremiás 33:3). A választ, amit keresel, a térdeiden találod meg. Jézus azt mondta: „Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek” (János 15:7). Az imádság olyan, mint a platinakártya, hozzáférést biztosít Isten bölcsességéhez és forrásaihoz. Pál írja: „...legyetek... az imádkozásban állhatatosak” (Róma 12:12). A II. világháború idején elfogtak egy katonát, aki a szálláshelyére próbált visszakúszni a közeli kiserdőből. Parancsnoka elé vitték, és megvádolták azzal, hogy az ellenséggel tart fent kapcsolatot. A katona azt mondta, hogy csak imádkozni ment az erdőbe. A parancsnoka ezt kérdezte: „Magának az a szokása, hogy óráig egyedül imádkozik?” „Igen, uram” – felelte a katona. „Akkor térdeljen le most rögtön, és imádkozzon” – ordította a tisz – „mert még soha nem volt ekkora szüksége rá!” A katona letérdelt és olyan erővel imádkozott, hogy parancsnoka így kiáltott: „Élég, elmeget, hiszek magának! Ha nem lett volna olyan sokszor a gyakorlatokon, nem tudta volna ilyen jól csinálni a szemlén.” Az imádság nem pótkerék; nem számíthat az arra, hogy elég, ha ott van a csomagtartódban, és majd használod, ha szükség lesz rá. Kitartónak, állhatatosnak kell lenned az imádságban. Másképp fogalmazva: légy állandó kapcsolatban Istennel!

Forrás: www.maiige.hu

MINT A FA

„Aki az Úrban bíz, olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit, és nem fél, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sincs gondja, szüntelenül termi gyümölcsöt”. (Jer 17,8)

A hat gyermek legidősebbjeként egy abszolút működésképtelen családban nőttem fel. Édesapám alkoholizmusa állandó bizonytalanságokkal, félelmekkel teli körülményt teremtett. Egy ilyen otthonból léptem át a felnőtt korbba, ami arra készítetett, hogy saját magam próbáljam irányítani az életemet, és elbizonytalanodtam, ha ez nem sikerült. Még most, 54 évesen is küszködöm a gyermekkorban belém rögzült sablonokkal.

A Bibliában azonban reménységet találtam. Az Úrban bízókra azt írja, hogy olyanok, „mint a víz mellé ültetett fa” (Jer 17,8 és Zsolt 1,3). Ha életünk fáját az élő víz mellé ültetjük, és mélyen legyökerezünk az imádsággal és Isten ígéje fölötti elmélkedéssel, táplálékhoz jutunk. A bajok jönni fognak, de ha az Úrban bízunk, nem kell félnünk, növekedhetünk. Harcaink néha talán hosszúak lesznek, de az aggodalmak nem fognak elemészteni. Sőt, az embert próbáló kihívások idején is teremhetünk gyümölcsöt. Ha Istenben bízunk, és az Úrhoz fordulunk, nemcsak megtartatunk, de növekszünk is, mint a fa, melynek megvan mindene, amire szüksége van.

Forrás: www.csendespercek.hu

IMÁDSÁG

Istenünk, segíts, hogy egész életünkben benned bízunk; épüljünk és gazdagodjunk általa, bízunk szeretettedben, és lehessünk áldás mások számára. Amen.

A SZERETET MINDENT MEGOLD

Egy asszony kijött a házból, és három hosszú, fehér szakállú öregembert látott üldögegni az udvaron. Nem ismerte őket. Így szólt: „Nem hinném, hogy ismernélek benneteket, de éhesnek látszotok. Kérlek benneteket, gyertek be, és egyetek valamit!”

A ház ura itthon van? – kérdezték.

Nem – válaszolta az asszony. – Nincs itthon.

Akkor nem mehetünk be – felelték.

Amikor este a férje hazaért, az asszony elmondta neki, mi történt. „Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket!” Az asszony kiment, és újra behívta az öregeket.

Együtt nem mehetünk be a házba – felelték.

Miért nem? – kérdezte az asszony.

Az egyik öreg magyarázatba kezdett: „Az ő neve: Jólét.” – mutatott egyik barátjára, majd a másikra mutatva azt mondta: ő a Siker, és én vagyok a Szeretet. Majd így folytatta: „Most menj vissza a házba, és beszéld meg a férjeddal, melyiküket akarjátok behívni.”

Az asszony bement a házba, és elmondta a férjének, amit az öreg mondott. A férj megörült. „Ez nagyszerű!” – mondta. „Ebben az esetben hívjuk be Jólétet! Hadd jöjjön be, és töltsse meg a házunkat jóléttel!”

A felesége nem értett vele egyet. „Kedvesem, miért nem hívjuk be inkább a Sikert?” A menyük eddig csak hallgatta őket, és most előállt saját javaslatával: „Nem lenne jobb a Szeretetet behívni? Az otthonunk megtelne szeretettel.” Hallgassunk a menyünknek! – mondta a férj a feleségének. „Menj, és hívd be Szeretetet, hogy legyen a vendégünk!” Az asszony kiment, és megkérdezte a három öreget: Melyikőtök Szeretet? Kérlek, gyere be, és legyél a vendégünk!

Szeretet felállt, és elindult a ház felé. A másik kettő szintén felállt, és követték társukat. Az asszony meglepve kérdezte Jólétet és Sikert: Én csak Szeretetet hívtam, ti miért jöttök? Az öregek egyszerre válaszoltak: „Ha Jólétet vagy Sikert hívtad volna be, a másik kettőnek kint kellett volna maradnia. De mivel Szeretetet hívtad, ahova ő megy, oda mi is vele tartunk.” Ahol Szeretet van, ott megtalálható a Jólét és a Siker is!

KÍVÁNOM NEKTEK...

Ahol fájdalom van, kívánok nektek békét és könnyörületet. Ahol kétségek vannak, kívánok nektek megújult önbizalmat képességeitekben, hogy leküzdhessetek. Ahol fáradtság, kimerültség van, kívánok nektek megértést, türelmet és megújult erőt.

Ahol félelem van, kívánok nektek szeretetet és bátorságot.

HA ERŐS BENNED A HIT

Minden amit élünk annak a függvénye, hogy milyen erős a hitünk. Mennyire vagyunk képesek a belső erőnkbe hinni. Mennyire vagyunk képesek az isteni Kegyelemben hinni. Mekkora a képességünk az önhitre. A hit erő, a hit tudás, a hit látomás, ami megvalósul.

Középiskolás koromban román nyelvből nem tanultam semmit. Ezt vegyétek abszolút szó szerint, annyit tudtam a román irodalomból, mint ti, anyaországiak, semmit. Az érettségi napján reggel hatkor fölébredve felnyúltam a fejem fölötti polcra, ahol négy román tankönyv volt, az elmúlt négy év anyaga. Levettem egy könyvet taláломra és kinyitottam. Egy nem nagy hírességű költőről volt szó, akit sem addig, sem azóta nem hallottam. Két oldalnyi anyag volt róla, amit szó szerint megtanultam az ott lévő verssel együtt. Elmentem a vizsgára, ahol az asztalon egy pár száz cédula hevert, amiből húzni kellett. Tudtam, hogy azt az egyet meg fogom találni. Egész idő alatt reggeltől semmi más nem volt a fejemben, csak ebbe kapaszkodtam, nem láttam, nem hallottam, csak ez volt a célom, mint egy örültnek a rögeszméje, úgy kísért a gondolat. Nem imádkoztam, nem izgultam, nem féltem, nem kételkedtem, egyszerűen tudtam. Lassan végighúztam a kezem a cédulák fölött és egyszer csak éreztem, hogy megvan, ez az. Kivettem és teljes nyugalommal olvastam a már ismert tény, az én friss ismerős költőm nevét rajta.

Ez az első eset volt életemben, amikor tudtam, hogy nem szerencsém volt. Addig minden alkalommal én is azt hittem, hogy szerencsém volt, illetve a véletlen abban az adott helyzetben nekem kedvezett. Ekkor viszont rájöttem, hogy ennek törvénye van. A tételt azért találtam meg, mert tudtam, hogy megtalálom, nem csak hittem benne, mint addig sok dologban, ahol a kétség és vágy keveredik. Ahogy rájöttem elkezdtem azt gyakorolni. Így jutottam be a főiskolára és ott minden vizsgán azt a tételt húztam, amit én magam előre kiválasztottam. Ez nem volt titok, mindenkinek előre elmondtam, hogy ezt és ezt tudom a legjobban, ezért most ha bemegyek a vizsgára, akkor ezt a tételt húzom. A kollegáim mindig gyanús szemekkel néztek rám és azt mondták, hogy az ördöggel cimborálok, ilyen nem létezhet minden egyes alkalommal, esetleg egyszer az életben. Én akkor próbáltam megmagyarázni nekik, hogy ez nem szerencse kérdése, ez tudás kérdése. A szerencsét tudni kell, ahogy akkor fogalmaztam. A tudás pedig nem jelent kétséget, mert ha valamit te magad tudsz, abban nem kételkedsz. Te valamit tudsz, ami megtörténik. Ez egy kicsit nehéz, mert általában az emberek mindig csak azt tudják, ami megtörtént és ebből azt a következtetést vonják le, hogy egyéb minden bizonytalan.

Elhiszem, ha látom – alapon.

De a hit egy konkrét tudás és mint minden tudás, a hit is egy erő. A hiten keresztül kell látnod azt, amiben hiszel és mivel látod ezért tudod, hogy van. A hit nem az esélyünk százalékanak a kiszámolása, mert a hit csak százszázalékkal élhet. A hit nem a kételyeinktől való menekülésünk, mert a hit nem ismer kételyt. A hit nem egy biztatás, mert nem ismer bizonytalanságot. Az igazi hittel látod, ami eljön, ezért a hit látás szem nélkül. A hit nem a reménységünk keretbe foglalása, mert a hitnek a reményhez semmi köze. A hitet mint belső tudást kell élni. Ez nem csak a belső életre érvényes, hanem a külső sikerek meghatározója is. A hit az erő, amely az embert a belső erőhöz köti. Sőt mondhatnám, hogy a hit a belső erő tartozéka, annak egy fontos elengedhetetlen része. A hit belső épületünkben a cement, nélküle nincs belső tartásunk, minden megomlik. Függetlenül attól, hogy önmagadban, vagy Istenben, vagy a Belső Erőben hiszel, a hitre szükséged van, ha nem mindent elront a kétség.

Forrás: www.helpyourself.hu

IMA A MAGYAR NEMZETÉRT

Uram kérlek, tégy engem békéd eszközévé. Azt add meg számomra, ami szerinted a legjobb nekem. Kérlek, óvjad, vigyázd lépteimet. Ne engedd, hogy magamra maradjak, és magányomban utánad szomjúzzak. Uram kérlek, tégy engem békéd eszközévé. Szólalj meg rajtam keresztül, nyilvánulj meg rajtam keresztül, hogy általad a szívek megnyiljanak és hozzád forduljanak, téged szolgáljanak. Ha mindezt megtetted Uram,- kérlek, fogadd szívedbe a magyart! Adj neki jobb sorsot, kérlek! Emeld őt szerető szívedbe, fázó lelkét ott melegesd fel. Ruházd fel Őt az igazság szavával, a kiállás bátorságával, végtelen szeretetteddel ébreszd Őt, hogy végre rádöbbenjen, mi végre él ebben a hazában, miért született magyarnak. Uram, Atyám, – kérlek, áld meg Magyar néped. Tedd békéd eszközévé, Igéd hirdetőjévé, hadd váljon újra fénylő nemzetté, az igazság népévé. Uram kérlek, soha ne hagyj magára őt! Amen.

KÉRŐ IMA

Urunk, Istenünk, azért jövünk ma hozzád, hogy kérjük Szentlelked erősítő, vigasztaló jelenlétét az életünkben. Látod, hogy hány fajta fájdalom, seb, begyógyulásra váró törés, amit magunkkal cipelünk. Olyan jól megtanultuk, hogy hogyan leplezzük ezt mások elől. Talán már magunk sem hiszünk abban, hogy az életünk sokfajta nyomorúsága változhatna, gyógyulhatna. Kérünk, hogyha valóban lehetséges a gyógyulás, lehetséges a vigasztalás, add meg nekünk!

Urunk, kérünk, szólj hozzánk úgy, ahogy erre egyedül csak te vagy képes, hiszen a Biblia szerint olyan jól ismersz minket, mint senki más. Tudod a szívünk állapotát, látod az éppen most fejünkben, szívünkben kavargó gondolatokat. Válaszolj nekünk, Istenünk! Lépj mellénk, emelj fel bennünket!

Köszönjük, hogy várhatjuk tőled most is, hogy megajándékozol bennünket minden elképzelésünkön felül szavaddal, jelenlétednek áldott erejével. Könyörgünk, Urunk, add, hogy ne legyünk ennek akadályai. Jézus Krisztus nevében köszönjük, hogy már meghallgattál bennünket. Amen

ISTENEM SEGÍTS

Te adj erőt, hogy bízni tudjak,
Ha megbántanak, ne zokogjak.
Te add meg, hogy eltűnjenek,
Hogy hibáimmal szeressenek.
Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyem a keresztem.
Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom, Te vagy a gyengék gyámola.
Te őrizd meg gyengülő eszem,
Hogy éltem nagy teher ne legyen.
Ó adj azoknak szeretetet,
Akiknek én adtam életet.
Légy szívükben jóság, irgalom
Öregségemet értő szánalom.
Áldd, őrizd őket, édes Jézusom,
Hogy találkozzunk Nálad egykoron.
Vezess, erősíts, oltalmaz,
A végső órám irgalmazz.

Ámen

AZ ELFOGADÁS IMÁDSÁGA

Uram,
Segíts, hogy mindenki számára barát legyek,
aki nem fárad bele a várásba,
aki jósággal befogad,
aki szeretettel ad,
aki nem fárad bele a meghallgatásba,
aki örömmel hálálkodik.
Olyan barát, akit biztosan megtalálnak, ha valakinek
szüksége van rá.
Segíts, hogy biztos jelenlét legyek,
akihez bárki fordulhat,
amikor óhajtja;
hogy tudjak megnyugtató barátságot kínálni,
örömteli békét sugározni.

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely, Kakukk utca 1. szám

E-mail: pereshunor@hotmail.com

Mobil: 0740-262880